

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

September 2020 | SK

Komunikácia počas krízy

V tejto poslednej časti seriálu podpredsedníčka EHSV **Isabel Caño Aguilar** zodpovedná za **komunikáciu** hovorí o svojich skúsenostiach s ochorením COVID-19. Opisuje nám, ako pandémia zmenila celú komunikačnú činnosť EHSV a ako sa solidarita a angažovanosť stali kľúčovým mottom celej jej práce a všetkých jej iniciatív, počnúc **Cenou za občiansku solidaritu 2020**. Podľa podpredsedníčky „už nič nebude tak, ako pred touto pandémiou. Sme však zodpovední za našu reakciu a za posilnenie Európy. Európski občania a európske občianky nás o to žiadajú.“

Nakresli mi... (Draw me...)

Séria „Nakresli mi...“ sa končí. Tieto posledné články obohacujú výber osobných príbehov, ktoré nás sprevádzali od začiatku pandémie. Tieto úprimné výpovede v čase nedobrovoľnej izolácie nás dojímajú, podnecujú k tomu, aby sme hľadali krásu u iných, venovali väčšiu pozornosť zmyslu života a boli vnímavejší k dôležitosti okamihov v čase a priestore.

Do poslednej časti našej série autorsky prispeli: **Claudine Otto, Giulia Barbucci, Laure Batut, Bente Sorgenfrey, Karolina Dreszer-Smalec, Diľana Slavova, Renate Heinisch, Janusz Pietkiewicz, Jože Smole, Martin Siecker a Arnaud Schwartz**, za čo im ďakujeme.

V mene celého tímu EHSV info by sme sa chceli poďakovať 43 zástupcom z 27 členských štátov, ktorí venovali svoj čas a riadky, aby našim čitateľom sprostredkovali radosť z objavovania a možnosť ponoriť sa do ich sveta emócií a myšlienok v tomto náročnom období, ktorým prechádzame.

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

ÚVODNÍK

Občianska spoločnosť sa musí chopiť tohto okamihu a s poriadnou dávkou osvieteného realizmu preskúmať nové cesty

V časoch rýchlych zmien sme svedkami toho, aké krehké môžu byť naše demokracie, spoločnosti a naša planéta.

Keď som sa v apríli 2018 ujal predsedníctva, uvedomil som si, že musíme znovu objaviť humanistického ducha renesancie, ak chceme rýchlejšie smerovať k udržateľnej Európe. V kontexte brexitu a eurovolieb mi bolo jasné, že občianska spoločnosť musí hrať zásadnú rolu pri usmerňovaní ekonomiky k udržateľnejším a inteligentnejším modelom.

Keďže moje funkčné obdobie sa na konci tohto mesiaca už končí, môžem smelo vyhlásiť, že Európa opäť preukázala svoju odolnosť. Nacionalisti a euroskeptici boli v eurovoľbách porazení a pandémia COVID-19 nepopierateľne odhalila ich falošný naratív. EÚ prijala bezprecedentné opatrenia a behom niekoľkých mesiacov prelomila tabu, o ktorom sme si mysleli, že sa nikdy neprelomí. Ochránila našich občanov a komunity a investovala do silnej stratégie pre budúcnosť, ktorej podpora je širšia ako kedykoľvek predtým.

Dnes som čoraz viac presvedčený o tom, že tri priority môjho predsedníctva – udržateľný rozvoj, mier a kultúra – sú naďalej základom renesancie Európy.

Pandémia možno bola varovným signálom, ale klimatickú zmenu a extrémnejšie prejavy počasia pociťujeme už teraz. Plán obnovy EÚ prijatý v reakcii na pandémiu COVID-19 je jedinečnou príležitosťou na to, aby sa predišlo katastrofe a aby sa Európa stala svetovým lídrom v oblasti udržateľnosti.

Cestu môže ukázať občianska spoločnosť. Boli sme prvou inštitúciou EÚ, ktorá si vypočula Gretu Thunbergovú a mladých klimatických aktivistov, ktorí vyšli do ulíc, aby sa domáhali okamžitej zmeny. EHSV tiež ako prvý uplatnil modely pre obehové hospodárstvo a udržateľný rozvoj. Naše komunity spolu s miestnymi samosprávami budú aj naďalej v prvej línii pri zavádzaní postpandemického plánu obnovy do praxe a budú sa snažiť zabrániť chaosu. Čoskoro sa uskutoční zasadnutie Konferencie o budúcnosti Európy, ktorá je príležitosťou viesť nás všetkých spoločne k novej Európe.

Robert Schuman vo svojom vyhlásení spred 70 rokov uviedol, že svetový mier nemožno ochrániť bez tvorivého úsilia úmerného nebezpečenstvám, ktoré ho ohrozujú. Nikde na svete v priebehu dejín nezažili ženy a muži také dlhé obdobie mieru, stability a ekonomickej prosperity ako dnes; nikdy v dejinách neboli tak ako dnes v Európe zaručené slobody a práva. Všetci však dobre vieme, že nemôžeme zaspáť na vavrínoch.

Európa si už prešla mnohými krízami, avšak súčasná pandémia je neočakávanou výzvou bezprecedentného rozmeru. Som si však istý tým, že máme dosť energie a kreativity na to, aby sme z tejto krízy vyšli všetci spoločne silnejší. Nastal čas popasovať sa s novou výzvou.

Náš dom európskej občianskej spoločnosti, ktorý nedávno oslávil svoje 60. výročie, by nemal zostať bokom v čase, keď sa nám opäť otvára priestor na to, aby sme sa zamerali na skutočne dôležité veci, boli otvorenejší voči zmenám a navrhli spôsoby, ako budovať Európu „z konkrétnych úspechov, ktoré v prvom rade vytvárajú skutočnú solidaritu“, ako povedal Schuman.

Renesanciu Európy prinesú ženy a muži, ktorí sa odvážia inovovať, snívať, angažovať, riskovať a rozvíjať kolektívny zmysel pre zodpovednosť, ale zároveň racionálne skúmať nové cesty s vášnivým a osvieteným realizmom.

Luca Jahier

predseda EHSV

DÔLEŽITÉ DÁTUMY

6. - 7. októbra 2020, Brusel, Belgicko

Uvítacie podujatia pre nových členov EHSV

27., 28. a 29. októbra 2020, Brusel, Belgicko

Ustanovujúce plenárne zasadnutie EHSV v novom funkčnom období

KAROLINA DRESZER-SMALEC: O NÁS NAU ?ILA KORONAKRÍZA

V marci 2020 sme si začali uvedomovať, že pandémia COVID-19 nie je len zdravotnou krízou, ale že ovplyvní aj mnohé iné aspekty nášho života. Pre združenia a aktivistov bolo takisto jasné, že v našej bežnej práci budeme čeliť novým výzvam. Ako sa ukázalo, situácia bola ešte horšia, ako/než sme očakávali.

V máji 2020 sme si dali spolu „virtuálny drink“. Po dvoch mesiacoch obmedzenia pohybu a práce online sme sa rozhodli stretnúť sa a diskutovať o našich počiatočných úvahách v súvislosti s týmto obdobím.

Spolu s kolegami z Európskeho občianskeho fóra, medzinárodnej siete, ktorá združuje viac ako 100 združení a mimovládne organizácie z 27 krajín v Európe, a aktívne sa venuje otázkam, ako je občianska výchova, obrana ľudských práv a podpora demokracie, sme viedli niekoľko hodín vášnivé diskusie. Každý mal svoj vlastný národný pohľad, no závery boli podobné.

Nasledujúce poznatky vychádzajú z týchto diskusií...

Prvý poznatok: Naša bezpečnosť závisí od bezpečnosti našich spoluobčanov.

Pre každého v našej spoločnosti a na celom svete potrebujeme univerzálne zdravotníctvo a sociálnu ochranu.

Druhý poznatok: Všetci sme zraniteľní a naše osudy sú navzájom prepojené.

Solidarita, rovnosť, práva a starostlivosť musia byť základom medzinárodných vzťahov a každodenného života ľudí.

Tretí poznatok: Existuje spoločné blaho.

Verejné inštitúcie musia slúžiť spoločnému blahu, a nie osobitným záujmom, musia ho chrániť a presadzovať.

Štvrtý poznatok: Demokracia je kľúčovým antivírusom, ktorý všetci potrebujeme.

Informovanosť občanov, občianska participácia, dôveryhodné informácie, verejný výskum a vzdelávanie a transparentné inštitúcie spoločne prispievajú k verejnému blahu.

Piaty poznatok: Globálne fungovanie trhu zlyhalo.

Musíme premiestniť výrobu, presadzovať obehové hospodárstvo a všetci musia mať univerzálny základný príjem.

Šiesty poznatok: Sme správcami, a nie vlastníkami Zeme.

Obmedzenie nášho pohybu prospieva prírode, aby sa zotavila zo škôd, ktoré sme spôsobili. Opäť musíme nastoliť environmentálnu spravodlivosť voči svetu.

Siedmy poznatok: Skutočnými hrdinami sú pracovníci v kritických povolaniach. Ženy stoja v prednej línii.

V spoločenskej hierarchii treba uznať príspevok žien. „Neviditeľné“ musia dostať možnosť plne uplatňovať

svoje práva.

Ôsmy poznatok: Čas sa musí spomaliť.

Spoločenské väzby, trpezlivosť a súcit nadobudli v čase obmedzenia pohybu svoj plný význam. Tento poznatok si musíme trvalo zachovať.

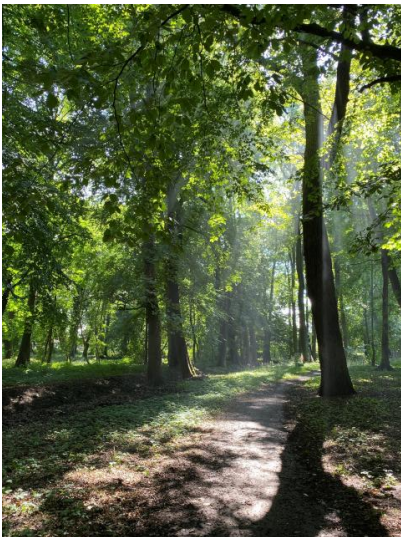
Deviaty poznatok: Potrebujeme ľudskú, sociálnu a ekologickú bezpečnosť.

Vo svojej krajine, v Európe a na celom svete sa zasadzujeme za spravodlivú obnovu a spravodlivú transformáciu.

Desiaty poznatok: Budúcnosť musí byť iná ako minulosť.

Musíme sa poučiť z týchto poznatkov a konať spoločne.

Máme šancu vyjsť z tejto krízy múdrejší? Budeme schopní dosiahnuť, aby sa z krízy stala nová príležitosť? Som presvedčená, že budúcnosť musí byť iná ako minulosť.

MARTIN SIECKER: VŽDY HŔADAJTE POZITÍVNE STRÁNKY ŽIVOTA!

Táto situácia je pre mňa niečím úplne novým, keďže nikdy predtým som žiadnu pandémiu nezažil. Pri hľadaní na internete som našiel zoznam s 10 najhoršími pandémiami v dejinách a dozvedel som sa, že posledná pandémia, ktorá zasiahla Európu pred pandémiou ochorenia COVID-19, bola španielska chrípka v roku 1920. Možno som už dosť starý, no nie až tak veľmi.

Moja partnerka má zníženú odolnosť proti choroboplodným zárodkom a ak dostane nejakú chorobu, je mimoriadne veľké riziko, že sa u nej prejaví chronické respiračné ochorenie pľúc. Z toho dôvodu sa veľmi vyhýbame kontaktom s inými ľuďmi. Pre nás oboch to prináša nové skúsenosti. Ona je viac-menej v dobrovoľnej izolácii, aby sa nenakazila. A ja musím robiť všetko to, čo predtým robievala ona, ako napríklad chodiť nakupovať. Pred krízou som jej s tým pomáhal tak, že som za ňou tlačil nákupný vozík s metrovým odstupom, ktorý ona plnila potravinami. Teraz je to iné.

Tlačiť vozík je ľahké. Jednoducho len idem za ňou, a kým ho ona plní, ja rozmýšľam, ako zmeniť svet k lepšiemu. Odkedy táto úloha pripadla mne, pred každým regálom sa dlho zastavujem a neviem po čom siahnuť. Na nákupnom zozname je napísané, že treba kúpiť kávu. Ibaže v regáli je tucet rozličných značiek, ktoré vyzerajú všetky rovnako. A aký toaletný papier potrebujeme – s jednou vrstvou, dvomi, tromi alebo

štyrmi vrstvami? Moja žena vie, aký produkt chce kúpiť a kde ho treba hľadať, a tak sme za pár minút hotoví. Pre mňa sú obchody labyrintami: len v oddelení s pivom si viem rýchlo vybrať, všade inde trávim hodiny mučivým rozhodovaním.

Bol som prekvapený počiatočnou reakciou Holanďanov na pandémiu. Reagovali jednomyselne a solidárne. Žiaľ sa ukázalo, že určitá neveliká skupina navzájom spriaznených, no inak poľutovaniahodných jednotlivcov, má veľmi krátku pamäť, a ich solidarita sa počas niekoľkých týždňov vytratila. Ľudia prestali dodržiavať pravidlá, vinili vládu za oslabenie ich základných práv a obmedzenie ich štyroch slobôd. Pustili sa teda so štátom do súdneho sporu s cieľom uplatniť svoje nescudziteľné právo usporadúvať večierky – a prehrali na celej čiare.

Našťastie žijeme v Európe, kde sú demokracia a právny štát relatívne dobre zaručené (vo väčšine členských štátov) a zdravotná starostlivosť je v porovnaní s ostatnými časťami sveta veľmi dobrá. Pri pohľade na to, ktorú generáciu ovplyvňuje pandémia najviac, je jasné, že so zreteľom na svoj vek ňou najviac trpia mladí ľudia. Keď má človek 19 rokov, chce randiť, spoznávať svoju sexualitu a objavovať tisíc iných maličkostí spojených s láskou. V čase pandémie je aj nevinné objatie tabu. V mladých ľuďoch to vyvoláva pocit neistoty a frustráciu z neuspokojenej túžby.

Kľúčovou otázkou je, čo s ekonomikou? Opäť ju naštartovať podľa zásady „pokračovať ako doposiaľ“ potom, ako sa pandémia dostane pod kontrolu? Alebo využiť túto príležitosť a od systému ovládaného neľútostným systémom monopolov prejsť k inluzívnemu modelu, v rámci ktorého budú vedľa seba mierumilovne spoluexistovať udržateľné malé iniciatívy so spoľahlivými veľkými podnikmi? O našej budúcnosti a o tom, či prežijeme alebo sa sebazničujúco poženieme do priepasti, rozhodne to, či budeme pokračovať ako doposiaľ, alebo sa konečne prestaneme správať ako bezhlavé stádo.

Želám Vám všetko dobré! Rozjímajte, uvažujte a – ak to bude potrebné – prejavte ľútosť!

JOŽE SMOLE: "WE HAVE COME OUT OF THE CRISIS UNITED AND STRONGER"

Ocitli sme sa v situácii, akú sme nikdy predtým nezažili. Zrazu tu bol vírus a veľmi rýchlo sa šíril, preto zostala celá krajina v úplnej karanténe. Keďže išlo o bezprecedentnú situáciu, nemali sme žiadnu skúsenosť, ktorá by nám pomohla čo najlepšie sa s tým vyrovnáť. Kládli sme si otázku, čo bude ďalej. Spočiatku sme boli vydesení a bezmocní. V podnikateľskej sfére zrazu prakticky všetky plány na aktuálny rok (2020) padli, a vzhľadom na neistú situáciu aj plány do budúcnosti zahalila do veľkej miery neistota.

Pýtali sme sa samých seba, čo ďalej. Ako konať v tejto novej situácii: v karanténe, úplnej izolácii a bez najmenej predstavy, kedy sa to skončí. Najväčšie obavy a strach vždy spôsobuje neschopnosť predvídať, čo bude ďalej. Aj podniky spočiatku reagovali podobne. Chceli, aby sme im povedali, ako dlho to potrvá, ako zareaguje vláda a s akou pomocou môžu počítať. Už vo veľmi ranom štádiu začalo byť jasné, že nie sme

všetci v rovnakej situácii: pre niektoré sektory hospodárstva, ako napríklad cestovný ruch alebo logistika, znamenala kríza koniec, kým pre iné, ako napríklad odvetvie IT a potravinársky sektor, to prinieslo nové možnosti a výzvy.

Mali sme šťastie, že naša vláda, hoci čerstvo zostavená, zareagovala promptne a primerane, takže sme spolu vypracúvali plány pre činnosť, podporu, stimuly a pod. Udržiavali sme preto sústavné úzke vzťahy s mnohými našimi členmi z rôznych odvetví, aby sme boli čo najlepšie informovaní o situácii v jednotlivých odvetviach, mohli zozbierať čo najviac nápadov v súvislosti s tým, aká forma pomoci by bola najúčinnějšía, a poskytovať informácie zástupcom vlády.

Najviac mi chýba osobná komunikácia a stretnutia. Faktom je, že v tomto období sa komunikuje väčšinou online, zatiaľ čo osobná komunikácia sa do značnej miery vytratila. Obrovský pokrok v elektronickej komunikácii medzi podnikmi navzájom a medzi štátom a podnikmi, ako aj s verejnosťou a používateľmi, možno považovať za jeden z najväčších prínosov koronakrízy.

Výsledky ukázali, že najdôležitejšia je dobrá organizácia a disciplína zo strany občanov, pokiaľ ide o akceptovanie a rešpektovanie pokynov a opatrení, keďže len takto sa dostaneme k správnym riešeniam.

Skutočnosťou zostáva, že COVID-19 prinesie zmeny v mnohých oblastiach. Ešte stále však nevieme, ako dlho bude táto pandémia trvať. A nevieme ani to, či máme začať merať čas medzi jednotlivými vlnami, keďže sa nedokážeme tohto vírusu zbaviť natrvalo. Kríza sa prejavila vo všetkých oblastiach, od vzdelávania a zdravotníctva až po finančný a hospodársky sektor. Nevieme, aká bude situácia, keď konečne pominie, ani ako závažne ovplyvní hospodárstvo.

Príde mnoho zmien, ktoré sú ešte zatiaľ nejasné, preto nemá zmysel pýtať sa, ktoré pracovné miesta sa zrušia. Všetci sa musíme usilovať zabezpečiť, aby naše podniky, a tým aj pracovné miesta boli po uplynutí krízy čo najviac konkurencieschopné. A to dosiahneme nielen pomocou štátnej podpory, ale aj prostredníctvom sústavného vzdelávania na všetkých úrovniach.

Faktom je, že obdobie izolácie nám jasne ukázalo, že digitálna komunikácia nedokáže plnohodnotne nahradiť osobný kontakt, či už v školách, v podnikaní alebo počas iných aktivít. Prirodzene je preto naším cieľom obnoviť osobnú komunikáciu, nielen s našimi združeniami, ale so všetkými, s ktorými momentálne komunikujeme len online.

JANUSZ PIETKIEWICZ: SLUŽBY VŠEOBECNÉHO ZÁUJMU V BOJI PROTI PANDÉMII

Na prelome februára a marca, v čase prípravných prác a diskusií, sa nás ako každý rok v tomto období zmocnila radostná „martenicová“ nálada, ktorú priniesli naši bulharskí kolegovia. Uviazali sme si na zápästie tenučký náramok z prepletených červeno-bielych šnúrok a tešili sa zo strapcových bábik, ktoré sme dostali ako amulety pre šťastie. Príchod jari nás naplnil optimizmom. Navzájom sme si želali všetko dobré do posledných pár mesiacov končiaceho sa päťročného volebného obdobia

EHSV.

Vôbec sme si nepripúšťali, že by ázijský vírus mohol ohroziť náš usporiadaný život v srdci EÚ. Už k nám síce dorazili signály a vážne varovania z juhu Európy, ale my sme boli presvedčení, že nás pred pandémiou ochránia postupy európskych inštitúcií. A okrem toho, ako s úsmevom tvrdili kolegovia z Podunajska, v najhoršom vždy pomôže dúšok domácej medicíny, teda „martenicovej“ rakije. Hoci žiadosti o dezinfekčné prostriedky v zasadacích miestnostiach zostali bez odozvy, neustále nás ubezpečovali, že situácia sa dôkladne monitoruje, a to naše obavy z vírusu upokojilo.

Ešte v stredu 11. marca som diskutoval v študijnej skupine ECO/505 o odporúčaniach v súvislosti s investičným plánom pre udržateľnú Európu. V sekciách sme zostavovali plány práce, rezervovali sme si letenky na nasledujúce cesty. A potom odrazu, o týždeň neskôr, sa náš život zastavil. *Lockdown!* Obrazne by som to mohol prirovnať k prudkému zabrzdzeniu rozbehnutého vlaku, pri ktorom spod kolies vyletí gejzír iskier.

Nikto nečakal, že sa obmedzenia zo dňa na deň tak veľmi sprísnia. Naše životy sa otriasli v základoch. Psychické tsunami, ten špecifický „smútok zaplavujúci dušu“, ako napísal poľský básnik Ildefons Gałczyński. Zaskočilo nás, že musíme zostať doma, zvykali sme si na každodenný strach. Riešili sme otázky, kto nám môže pomôcť a kde zohnať všetko potrebné, museli sme zmeniť svoje návyky.

Nepredpokladal som, že najbližšie pocestujem do Bruselu až v júni, autom po prázdnych diaľniciach, keďže letecké spojenia ešte neboli obnovené. Pamätám sa, aký som bol vzrušený, keď som si tlačil oficiálne povolenie na cestu, ktoré mi poslal e-mailom generálny tajomník. Dokument s názvom *COVID-19 laissez-passer* bol vystavený 29. mája 2020 v štyroch jazykoch a bola na ňom impozantná okrúhla pečiatka. Mal mi zaručiť, že ma nikde nezadržia v karanténe.

Pre istotu som sa o tom ubezpečil aj telefonicky na úradoch verejného zdravotníctva jednotlivých spolkových krajín, cez ktoré som musel prejsť. 8. júna som sa v Bruseli zúčastnil na prvej hybridnej schôdzi študijnej skupiny ECO/510 a potom aj na plenárnom zasadnutí 10. a 11. júna.

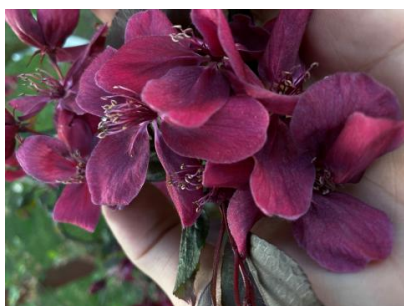
Verejná a sociálna médiá už vtedy zaplavili komentáre a podozrenia o tom, kto zaručene skutočne vytvoril tento vírus. Škoda, že sa to zatiaľ neprejavilo v súčasnej literatúre podľa vzoru Boccacciovho *Dekameronu* zo 14. storočia alebo románu Alberta Camusa *Mor* z roku 1947, ktoré tak pravdivo ukazujú slabosti človeka a boj ľudstva s nákazou.

Vzhľadom na skúsenosti získané počas celosvetového *lockdownu* a na varovania pred opakovaným útokom vírusu SARS-CoV-2, tentoraz spolu s jesennou chrípkou, ktorá si takisto každoročne v mnohých krajinách vyžiada obeť na životoch, dokonca väčší počet ako teraz COVID-19, rozmýšľal som o význame služieb všeobecného záujmu. Po celé desaťročia sme sa k nim správali macošsky.

Pandémia ochorenia COVID-19 ukázala, akú nesmierne dôležitú a stabilizačnú funkciu plnia miestni, regionálni a celoeurópski poskytovatelia takýchto služieb. Sociálna sféra konečne pochopila, že v rámci európskeho sociálneho modelu majú rozhodujúcu úlohu, o ktorú sa môže oprieť aj kvalitná obnova hospodárstva s pomocou nástroja *Next Generation EU* a európskej zelenej dohody.

Energetické služby a zásobovanie vodou, odstraňovanie odpadu a verejná doprava v čase zastavenia hospodárstva zabezpečovali, že život v našej spoločnosti išiel ďalej, a poskytovali istotu. Bez predchádzajúcich investícií do týchto sektorov by predsa neboli možné také bežné veci, ako dať si ráno doma sprchu a kávu z kávovaru alebo dostať sa načas do práce či nemocnice. To isté platí aj pre oblasť zdravotnej starostlivosti a starostlivosti o osoby so zdravotným postihnutím či seniorov. Nemohli by dobre fungovať, keby sa nezaviedli postupy krízového riadenia a keby za službami všeobecného záujmu nestála politická vôľa a podpora spoločnosti.

Podobne sa treba pozerať aj na veľmi dôležitú oblasť vzdelávania, vedy a kultúry v širokom zmysle slova a až potom sa sťažovať na obmedzenia, ktorým sme museli čeliť počas krízy.

GIULIA BARBUCCI: HLAS ODBORÁROV REZONOVAL V TÝCHTO MESIACHOCH SILNEJŠIE NEŽ KEDYKO?VEK PREDTÝM

Je 11. marca, vraciam sa domov do Ríma. Nálada je pochmúrna, všade cítiť úzkosť. Na severe Talianska sa už počítajú mŕtvi. Moja dcéra Ilaria sa vrátila z Milána, kde študuje, a staršia Miriam, ktorá žije a pracuje v Barcelone, je veľmi znepokojená.

Premiér Conte vyhlasuje večer karanténu pre celé územie Talianska. Červené zóny na severe sú už zablokované a občania týchto oblastí musia zostať v izolácii.

Zatvárajú sa školy, prerušuje futbalová liga a športovo-rekreačné aktivity. Návštevy v zdravotníckych zariadeniach sú zakázané. Nemôžeme cestovať ani verejnými, ani súkromnými dopravnými prostriedkami a výrobné činnosti, ktoré nemajú nevyhnutný charakter, sú zastavené.

Taliansko prikryl závoj ireálna. Bezradnosť, strach. Zdá sa, že vírus sa nekontrolovane šíri a nie je možné ho zastaviť.

Dva výjavy sa stali smutným symbolom krutej reality: dlhá kolóna vojenských vozidiel v Bergame, ktoré vyvážajú mŕtve telá von z regiónu, pretože na cintorínoch už niet miesta, a pohľad na pápeža Františka, ako sa modlí na vyľudnenom Námestí Svätého Petra, silný a nezabudnuteľný výjav, ktorý sme 28. marca

sledovali v televízii v priamom prenose.

Talianske odborové zväzy okamžite spolupracujú s vládou v snahe zabezpečiť kontinuitu najdôležitejších výrobných činností, ktoré musia pokračovať, aby sa občanom zaručili dodávky potrebného tovaru do supermarketov alebo liekov do lekární. Odbory nikdy neprestali pracovať v záujme tých, ktorí prišli o prácu. Usilovali sa dohodnúť so zamestnávateľmi možnosti práce na diaľku alebo zabezpečiť podporu príjmu, ktorý už nebol zaručený.

Situácia v nemocniciach je mimo kontroly. Všetky lôžka sú obsadené, liečba je extrémne intenzívna, zdravotnícki pracovníci na konci s dychom. Sestričky, lekári aj pomocný personál sú nútení zostať v karanténe ďaleko od domova. Pracujú bez prestávky a je to pre nich aj psychicky neuveriteľne náročné, pretože pomáhajú ľuďom, ktorí zomierajú bez útechy svojich najbližších.

V tejto fáze sme si všetci povedali, že nikdy nezabudneme na to, čo sa stalo. Dnes sa pokúšame ísť ďalej, ale vírus sa ešte nevzdáva: v rôznych krajinách EÚ sa objavujú malé i veľké ohniská a každá na ne reaguje po svojom, svojimi vlastnými opatreniami. Práve teraz, keď by Európska únia vďaka obrovskému ekonomickému úsiliu vynaloženému pre všetky krajiny mala konať jednotne a koordinovať úsilie jednotlivých štátov, si uvedomujeme, aké je to ešte stále ťažké. Ale túto vojnu nemôže nikto vyhrať sám.

Hlas odborárov rezonoval v týchto mesiacoch silnejšie než kedykoľvek predtým. Odborový zväz nie je abstraktný pojem: práve pracovníci a pracovníčky pripomínajú štátu oprávnené požiadavky sociálnej rovnosti, dôstojnosti a úcty. Tí, ktorí zažili realitu v nemocniciach, domovoch dôchodcov, obchodoch, upratovacích službách, doprave a podnikoch, v ktorých sa nerešpektujú základné práva, pokiaľ ide o ochranu zdravia a bezpečnosť pri práci, nám môžu ukázať, ako zmeniť hospodársky a sociálny model, ktorý odhalil svoje limity a ohrozuje budúcnosť ďalších generácií.

To je to, čo by som chcela pre svoje dcéry, Ilariu, ktorá študuje v Miláne, a Miriam, ktorá pracuje v Barcelone: svet podľa ich predstáv – udržateľný z hospodárskeho, environmentálneho aj sociálneho hľadiska.

DI?ANA SLAVOVA: PANDÉMIA COVID-19 MA NAU?ILA NEODKLADA? SVOJE PLÁNY DO BUDÚCNOSTI

V dôsledku pandémie sa v Európe opäť objavili hranice, niekedy dokonca aj v rámci jednej krajiny. Človek by si myslel, že z tohto dôvodu sa rozsah nadnárodnej spolupráce medzi regiónmi a mestami zmenší. Stal sa však presný opak.

Ako sa počas zákazu vychádzania žilo v Bulharsku? Pre dynamického človeka, ktorý je rád vonku, to bolo ťažké. Bolo tu množstvo obmedzení. Museli sme ostať doma a vychádzať sme smeli len počas otváracích

hodín, aby sme sa zásobili nevyhnutnými potravinami, liekmi a výrobkami pre domácnosť. Pri vstupe do

obchodov a v obchodoch sa vyžadoval sociálny odstup viac ako 1,5 metra. Bolo to pomerne komplikované: vždy, keď ste chceli opustiť mesto Sofia, museli ste vyplniť formulár a uviesť, prečo a kam idete. A tento formulár ste museli na požiadanie predložiť polícii.

Dobrou správou je, že obyvateľstvo sa stalo viac sebestačným, obyvatelia si začali oveľa viac vážiť miestne potraviny, miestnych dodávateľov a krátke dodávateľské reťazce. Dopyt po potravinách z fariem a potravinách kupovaných priamo od pestovateľov sa zvýšil. Miestne iniciatívy propagujú záhradkárčenie a pestovanie zeleniny a bylín k malom.

Tržnice zostávajú pre verejnosť otvorené. Predstavujú tradičné miesto na predaj potravín, osiva, zeleninových priesad, ako aj ovocia, zeleniny a kvetov. To, že zostali otvorené – samozrejme s prísnyimi bezpečnostnými opatreniami, ktoré sa musia dodržiavať – pomáha zachovať zdanie normálnosti a bežnej rutiny.

V horských oblastiach usilovne pracovali miestne skupiny aktivistov, ktoré na rozšírenie podpory miestnych výrobcov doma dopestovaných potravín počas pandémie zbierali a šíрили na svojich webových stránkach užitočné kontakty.

Vzhľadom na rôzne obmedzenia, pokiaľ ide o cestovanie a zákaz stretávania sa, sme museli v našej organizácii zrušiť mnoho osobných stretnutí a podujatí, ktoré obvykle uľahčujú vytváranie iniciatív spolupráce a šírenie výsledkov. Tieto obmedzenia však ani zďaleka nezastavili naše činnosti. Naďalej spoločne pracujeme na tom, aby boli horské regióny silnejšie a odolnejšie. V niektorých prípadoch sme svoje plány prispôbili a teraz skúmame spoločne možnosti, ako pomôcť zraniteľným regiónom a mestám v EÚ lepšie reagovať na aktuálnu núdzovú situáciu.

Na podporu solidarity vo vidieckych oblastiach sme spustili platformu s názvom „Giving a hand“ (Podat pomocnú ruku). Posilňuje solidaritu medzi ľuďmi, spája osoby, ktoré potrebujú pomoc, s dobrovoľníkmi, ktorí sú skutočne ochotní podať pomocnú ruku. V súčasnosti sa činnosť tejto platformy zameriava na pomoc s nákupmi alebo starostlivosťou o domácnosť (nie na domácu starostlivosť) poskytovanú zraniteľným osobám, osobám so zdravotným postihnutím a starším osobám, ako aj na zabezpečenie opatery pre deti rodičov, ktorí musia chodiť do práce a nedokážu nájsť iné riešenie.

Vo vidieckych a horských oblastiach prekvitá mnoho ďalších iniciatív, ktoré názorne ukazujú odolnosť a silný zmysel pre vzájomnú pomoc, ktoré sa rozvíjajú v našich komunitách. V týchto ťažkých časoch som sa naučila jednu vec: neodkladať svoje plány do budúcnosti. Človeku pomáha, ak zostane aktívnym.

CLAUDINE OTTO: VÄ?ŠIA NEZÁVISLOS? OD GLOBALIZÁCIE SA MUSÍ ZVÁŽI? NA EURÓPSKEJ ÚROVNI

Hneď ako vyhlásili zákaz vychádzania, ulice sa vyľudnili. Najhoršie bolo to ticho. Už žiaden každodenný pracovný frmol, cesty do cudziny na

dvojhodinové schôdze, vytrubovanie áut v meste, čakanie na autobus, ktorý opäť mešká... Tak ako mnohí iní, aj my sme sa podriadili tejto nútenej izolácii a zo všetkých síl sme sa usilovali prispôbiť novému spôsobu života. Pre mňa nebolo problematické pracovať z domu, zato pre môjho manžela to vzhľadom na jeho povolanie a nevhodnú infraštruktúru neprichádzalo do úvahy. Keďže sa nemohol prispôbiť, prinieslo mu to viacero prebdených nocí v dôsledku rekordnej neprítomnosti jeho zamestnancov. Strach sa rozšíril prinajmenšom tak rýchlo ako vírus.

Teraz, keď je prvá vlna už za nami, kladiem si otázku: v akom psychickom stave, v akej sociálnej a hospodárskej situácii budeme po skončení tejto krízy? Pandémia nám síce pomohla vytvoriť si nový rebríček hodnôt a stať sa ekologicky uvedomelejšími, ale bola tiež katalyzátorom správania jednotlivcov na národnej i globálnej úrovni. V Luxembursku by nikto nebol veril, že sa ešte niekedy zatvoria hranice. Pre Luxemburské vojvodstvo je cezhraničná práca nesmierne dôležitá a vzhľadom na obmedzenie voľného pohybu osôb sme sa báli, že bude napríklad nedostatok zdravotníkov.

Táto kríza nám ukázala aj to, akí sme zraniteľní. Zistili sme, že sme závislí nielen od zdravotníkov, ale aj od správania ostatných.

Hospodársku obnovu musíme zabezpečiť spoločne. Zabudnime na nacionalizmus a uzavretosť ekonomík, hoci niektoré krajiny v mene odolnosti hovoria o nacionalizácii hodnotových reťazcov. Väčšia nezávislosť od globalizácie sa musí zvážiť na európskej úrovni. Táto kríza nám poskytla príležitosť na chvíľu sa zastaviť, ktorá by nám mala pomôcť zamyslieť sa nad sebou.

RENATE HEINISCH: SPOLOŽNE PREKONA? SAMOTU

Ako lekárnička som sa v čase koronakrízy intenzívne zaoberala otázkou zdravotnej starostlivosti podľa osobitných potrieb mužov a žien (genderová medicína). Práve v oblasti psychického zdravia sa jasne prejavili rozdiely medzi mužmi a ženami v súvislosti s ochorením COVID-19.

Muži končia pomerne častejšie na jednotke intenzívnej starostlivosti a častejšie aj umierajú, predovšetkým mladší muži.

Od začiatku opatrení na obmedzenie pohybu sú choré častejšie mladé ženy, a to v dôsledku nového chápania úlohy, ktorú zastávajú: neisté pracovné podmienky, viac práce na čiastočný úväzok, viac kontaktov, menej práce na diaľku, starostlivosť.

Opäť sa musíme viac zaoberať ponímaním úlohy žien a starších ľudí v rodine, pretože aj starší ľudia sú diskriminovaní. Naďalej budem viesť diskusie o tejto otázke.

Počas koronakrízy som sa posadila na lavičku pred našou lekárňou a rozprávala som sa o tejto otázke s rodinnými príslušníkmi, ktorí boli všetci za tieto rozhovory vďační.

Z ulice som zdravila seniorov v našom domove dôchodcov, dokonca sme si spolu aj zaspievali.

Treba prekonať samotu a podporiť rodinných príslušníkov. Aj toto musia politici zohľadniť pri podpore pracovných miest v tejto oblasti, kým sa tak však stane, musíme podať pomocnú ruku my všetci.

Pýtala som sa rodičov aj na oblasť vzdelávania a dohodla som videokonferencie s učiteľmi týkajúce sa mediálnych zručností.

LAURE BATUT: STRACH, ODOLNOS?, A POTOM?

Najskôr strach a úžas

Strach, skutočný strach. Strach, ktorý všetko ochromil. Strach, ktorý pociťujete pri počúvaní večerných správ o počte nových obetí, a bojíte sa o svojich blízkych, veľmi mladých alebo veľmi starých, veľmi zraniteľných. Strach, ktorý vám pripomína, že okolo vás sa vznáša nebezpečenstvo.

Úžas nastal, keď sme si uvedomili nepripravenosť centrálnych zdravotníckych služieb vo Francúzsku. Zdravotnícki pracovníci v prvej línii a za nimi občania. Všetkým chýbali základné prostriedky na svoju ochranu a ošetrovanie. Úžas tiež nad tým, ako sa spoločnosti celej krajiny, ako je Francúzsko spolu s jeho zámorskými územiami, podarilo v jednom okamihu zastaviť všetky zvuky ľudskej činnosti a vyprázdniť mestá a školy po dlhej zime nahnevaných, ale legitímnych protestoch v uliciach.

Svet, ktorý sa pandémiou ešte viac globalizoval, sa pre lockdown rozdrobil na nespočetné množstvo redukované na jednotlivcov žijúcich vedľa seba. Pandémia prehĺbila všetky priepasti.

Návrat štátu

Úlohou verejných služieb, najmä zdravotníckych, je záchrana životov. Postupne im boli poskytnuté logistické prostriedky, a to aj s opatreniami, ktoré niekedy pripomínali „show“, ako napríklad presun niektorých chorých vlakom alebo vrtuľníkom, pričom súkromné kliniky pripravené reagovať zostali nevyužité.

Podnikom poskytujúcim základné služby v meste pomáhal štát, aby zásobovaním a čistením mohli udržiavať život.

Ich zamestnanci však boli pred vírusom chránení v rôznej miere a neboli systematicky odmeňovaní.

Potom prišla na rad odolnosť

Odolnosť prišla vďaka väzbám – základným a spoločenským – medzi učiteľmi a žiakmi pomocou internetu, telefónu, rádia, televízie a iných médií. Bolo potrebné zaplniť čas, organizovať čas a pracovať. Každý večer o ôsmej tleskali občania zo svojich okien zdravotníkom, ktorí nedostali od štátu očakávané uznanie.

Zamestnanci znovuobjavili vlastnú schopnosť inovovať. Práca na diaľku, ktorá bola niekedy podaktorým zamestnancom upieraná, sa rýchlo rozšírila. Rodičia, najmä matky, museli zvládať dve práce: svoju vlastnú a prácu učiteľa.

Úloha odborových zväzov ako sprostredkovateľov medzi zamestnancami, zamestnávateľmi a vládou získala v celej krajine novú legitimitu. Je potrebné dúfať, že budú nielen vypočutí, ale predovšetkým pochopení.

Európa

Údiv vyvolala aj EÚ, keď Komisia prišla so svojimi prvými vyhláseniami!

Ohlásený záchranný balík zďaleka prekonal Marshallov plán a priniesol veľkú nádej na obnovu. Vlády a Parlament však našli rýchlo dôvody pre odklad, ktoré poznáme.

Mnoho malých podnikov v krajine – s niekoľkými zamestnancami a nedostatočnými finančnými prostriedkami – však už skrachovalo: malé reštaurácie predané pod cenu, mladí ľudia, ktorí len začali podnikáť atď. S bankami rátať nemohli. Zamestnanci majú nárok na dočasnú dávku v nezamestnanosti do septembra, ale potom? Veľké spoločnosti, aj napriek pomoci, ktorú im poskytnú štáty, prepúšťajú svojich zamestnancov, čo je škandalózne (napríklad letecká spoločnosť Air France-KLM získala od vlád Holandska a Francúzska 7 miliárd EUR). A to v čase, keď po lete prichádza na trh práce 700 000 mladých ľudí.

Deň potom?

Stále viac sa začína podobať na ten predchádzajúci. Po prvé preto, lebo vírus stále cirkuluje. Po druhé preto, lebo reformy, ktoré prebiehali „predtým“, sa vrátia „potom“, zatiaľ čo svet práce vo Francúzsku ich nechce. Vláda ubezpečuje občanov, že 13 % zníženie HDP nebude financované z daní, ale toto prepúšťanie a zvyšovanie cien energií, dopravy, ovocia a zeleniny sa týmto letom neskončí ...

Organizácia práce sa bude vyvíjať s ohľadom na skúsenosti, ktoré priniesla kríza. Práca na diaľku, práca v platformách a videokonferencie si budú vyžadovať reguláciu, ktorá zatiaľ neexistuje. Po odolnosti je čas na bdelosť. Ukáže sa po kríze, že finančne najsilnejší z toho vždy vyjdú lepšie a tí chudobnejší budú musieť znášať čoraz viac? V parížskom regióne bolo najviac chorých v najchudobnejšom departemente. Bohužiaľ, nič nové pod slnkom?

BENTE SORGENFREY: ZAOSTRENÉ NA TO, ?O JE V MOJOM ŽIVOTE NAJDÔLEŽITEJŠIE

Keď 11. marca vypukla v Dánsku koronakríza, osobne sme sa s kolegami snažili zabezpečiť, aby sa činnosť našich členov plynule prerušila. Mnoho zamestnancov bolo nútených pracovať z domu, iní prežívali stresové situácie pri práci v nemocniciach, domovoch dôchodcov a v sektore služieb, ktoré fungovali aj počas krízy. Jasné odpovede a úzka spolupráca s kolegami boli nevyhnutné.

Okrem toho som ako podpredsedníčka Európskej konfederácie odborových zväzov musela spolupracovať aj s kolegami z iných krajín. Potešilo ma, keď sme 14. marca – dánska vláda a sociálni partneri – uzavreli trojstrannú dohodu o dočasnej náhrade mzdy. Dohoda sa

vzťahuje na zamestnancov súkromných firiem, ktorí čelia osobitným finančným ťažkostiam v dôsledku pandémie COVID-19.

Firmy využili nový systém náhrady mzdy na to, aby nemuseli uplatniť existujúce predpisy a dočasne prepustiť zamestnancov bez vyplatenia mzdy. Boli zavedené aj systémy podpory pre malé podniky, živnostníkov a samostatne zárobkovo činné osoby. Platnosť niektorých častí dohody čoskoro vyprší a v súčasnosti rokujeme o jej nahradení, aby boli zamestnanci naďalej chránení.

Ja osobne pracujem z domu a na nové virtuálne nástroje som si veľmi rýchlo zvykla. Tento čas strávený doma mohol byť veľmi stresujúci pre neistotu z budúcnosti, ale nakoniec mi umožnil sústrediť sa výlučne na prácu a tráviť viac času s rodinou. Som presvedčená, že posledných pár mesiacov prinútilo mňa aj mojich kolegov zamerať sa viac na naše hlavné poslanie a prispieť k väčšej disciplíne na stretnutiach. Pre mňa osobne to tiež znamenalo, že som sa mohla sústrediť na to, čo je v mojom živote podstatné.

ARNAUD SCHWARTZ: ZDRAVOTNÁ, EKOLOGICKÁ, SOCIÁLNA A HOSPODÁRSKA KRÍZA: USILUJME SA SPOLOŽNE O SVET, V KTOROM SA DÁ ŽIť?

Nie nacionalistické tendencie a autoritárske pokušenie, ale spolupráca na európskej úrovni sa ukazuje ako kľúčová. Spolupráca medzi krajinami v boji proti vírusu, ale aj v boji proti jeho príčinám a následkom, je nevyhnutná. Dôvodom je najmä to, že budúce pandémie – ako je znečistenie, zmena podnebia alebo dokonca kríza biodiverzity – nepoznajú hranice. Európa má silné páky na to, aby sa stredobodom rozvoja kontinentu opäť stal všeobecný záujem. Ak zlepšíme zelenú dohodu, spoločnú poľnohospodársku politiku a viacročný finančný rámec, dokážeme zásadne presmerovať európske a národné projekty a finančné zdroje tak, aby Európa – popredná svetová veľmoc – kráčala cestou smerom k svetu, v ktorom sa dá žiť.

Nie je v žiadnom prípade ľahké uprednostniť spoluprácu pred konkurenciou, či už na individuálnej alebo medzinárodnej úrovni. Ochrana svojich vlastných záujmov sa zdá byť pohodlným riešením. Zoči-voči tomuto pokušeniu si musíme uvedomiť, že tento krátkozraký prístup nás vedie do záhuby: vráti sa nám ako bumerang. Krízy sú historické, výzva sa javí ako obrovská a nemôžeme ju zvládnuť sami.

Môj apel je preto jednoznačný: aby sme zdolali tieto krízy, musíme premôcť svoj egoizmus a spolupracovať vo všeobecnom záujme. Starajte sa o seba a svojich blízkych, neznámych ľudí v núdzi a o živý svet, ktorý je okolo vás. Pokúsme sa použiť našu energiu na to, aby sme sa dostali z týchto bezprecedentných kríz, ktorými prechádzame.

AKTUALITY EHSV

[„Nelúžime sa navždy,“ ubezpečuje podpredsedníčka pre komunikáciu Isabel Caño Aguilar](#)

Všetko má svoj čas. A teraz je čas rozlúčiť sa. Strávili sme spolu dva a pol roka: od apríla 2018 som mala tú česť byť podpredsedníčkou pre komunikáciu spolu s **Milenou Angelovou, podpredsedníčkou pre rozpočet**.

Pri tejto príležitosti by som sa chcela poďakovať Vám, čitateľkám a čitateľom EHSV Info za Vašu vernosť. Mali sme tú česť podeliť sa s Vami o najlepšie okamihy z našich podujatí, seminárov, diskusií, plenárnych zasadnutí, skrátka zo všetkých iniciatív, ktoré sa uskutočnili počas funkčného obdobia EHSV pod vedením **predsedu Lucu Jahiera**.

Mala som to šťastie, že na riaditeľstve pre komunikáciu som pracovala s fantastickým tímom. Budem vždy spomínať na spolupracovníčky a spolupracovníkov, ktorých som počas celého tohto obdobia stretávala, na ženy a mužov, ktorí boli pre mňa obohatením, ktorí ma naučili vnímať pozornejšie svet okolo nás a s ktorými som sa zúčastňovala na všetkých iniciatívach v tomto funkčnom období. Bez ich práce, nasadenia a nadšenia by som svoju úlohu nedokázala splniť.

Koľkokrát sme sa v praxi inšpirovali myšlienkou Hannah Arendtovej, ktorá povedala, že „správne slová v správny čas sú to isté, ako činy“.

Všetky tie spomienky, tváre a slová, ktoré si uchovám v pamäti. Na tomto mieste by som chcela pripomenúť slová novinárov a novinárov z decembrových seminárov a okrem iných slová Andrewa Caruanu Galiziu, ktorý apeloval na slobodu prejavu, prejav Marty Lempartovej, druhej víťazky Ceny EHSV pre občiansku spoločnosť za rok 2019 venovanej rovnosti a udelenej poľskému hnutiu žien „Strajk Kobiet“, ktorá vyzvala ženy, aby samy dosiahli zmenu.

Pamätám si na tlačových spravodajcov v Bruseli, ktorých sme pozývali na schôdzu komisie COCOM a ktorí nám radili, aby sme načúvali svojim členkám a členom. Každý z nich má totiž čo povedať.

Na schôdzach v Aténach a Malage bola naša výmena názorov miestami veľmi živá. Vďaka semináru, ktorý sa v roku 2018 uskutočnil v Aténach, kolíske demokracie, sme znovuobjavili korene našich európskych hodnôt. V roku 2019 sme sa stretli na univerzite v Malage, kde sa začalo mnoho mládežníckych iniciatív a kde sa znovu potvrdilo, že Európska únia je projekt, ktorý sa musí budovať spolu s občianskou spoločnosťou.

Od marca 2020 začali platiť obmedzenia pohybu a našu každodennú prácu sme museli zreorganizovať. Pandémia nás prinútila žiť, ale aj pracovať inak. Výbor reagoval rýchlo a 17. marca sme vydali vyhlásenie, v ktorom sme apelovali na väčšiu solidaritu a spoločné kroky na európskej úrovni v snahe účinne čeliť následkom pandémie.

V boji proti sociálnej, hospodárskej a politickej kríze sme spolupracovali s ostatnými inštitúciami. Ako zástupcovia organizovanej občianskej spoločnosti sme hovorili jednotne a tvrdili sme, že len spoločne budeme dosť silní na to, aby sme krízu zdolali.

Ako komunikačné oddelenie sme zabezpečovali mediálne pokrytie našej legislatívnej práce, ktorá sa vôbec nezastavila. Rovnako sme chceli ukázať, akým spôsobom sa členky a členovia EHSV zapájajú vo svojej domovskej krajine a v rámci svojich organizácií do úsilia o zmierňovanie dôsledkov pandémie.

Vďaka našej rubrike „Nakresli mi ...“ sa členky a členovia mohli s nami podeliť o emócie, myšlienky a názory, ktoré priniesli okamihy, keď počas pandémie akoby sa zastavil čas. Sériu článkov nám hlavne umožnila „znovuobjaviť“ rozmanitosť nášho výboru a všetky iniciatívy, ktoré realizovali odborári, podnikatelia a iné organizácie občianskej spoločnosti.

Čoskoro začneme písať novú kapitolu v histórii našej inštitúcie. Ďakujem Vám všetkým za Vašu prácu, angažovanosť, odhodlanie a predovšetkým za ochotu, ktorú ste prejavili pri zvyšovaní povedomia o Európskom hospodárskom a sociálnom výbore.

Moja vďaka patrí čitateľkám a čitateľom EHSV info, ktorí vždy so zvedavosťou čakali na nové správy EHSV, členkám a členom za to, že sa podelili o svoje úvahy, skupinám, sekciám a prekladateľkám a prekladateľom za ich starostlivú prácu napriek časovému tlaku.

Veľká vďaka patrí nášmu tlačovému oddeleniu za efektivitu a kreativitu a za to, že dokázali editovať toto periodikum, ktoré neustále priťahuje nových a nových predplatiteľov. Ďakujem kolegyniam a kolegom z oddelenia Informácie online (INF) za ich umeleckú a technickú pomoc pri realizácii EHSV info.

Neodchádzam, zostávam s Vami v úlohe členky. Nájdete vo mne zaniietenú podporovateľku všetkých Vašich iniciatív, ktoré sa týkajú informácií a komunikácie.

Svoje posledné slová si prepožičiavam od Alberta Camusa a sú mottom, ktoré, dúfam, si budeme môcť každý deň vziať k srdcu: „Tvoríť znamená žiť dvakrát.“

Milena Angelova, podpredsední?ka pre rozpo?et: Zvoli? správny kurz

Európska únia prežíva intenzívne, rozhodujúce okamihy. Správnu stratégiu, ktorá EÚ umožní úspešne zvládať všetky výzvy a stať sa silným celosvetovým hráčom, bude možné vytvoriť len koordinovaným úsilím a súčinnosťou všetkých inštitúcií, zainteresovaných strán a európskych občanov. Významnú úlohu v tomto procese musí zohrávať aj Európsky hospodársky a sociálny výbor ako jedinečná platforma, ktorá získava a sprostredkúva názory zamestnávateľov, zamestnancov a organizácií občianskej spoločnosti na všetky dôležité aspekty umožňujúce lepšie zrealizovať náš spoločný európsky projekt.

Úlohou užšieho predsedníctva EHSV je držať kormidlo a zvoliť správny kurz na každé funkčné obdobie výboru, stanoviť spoločné politické priority a určiť najlepší spôsob na ich naplnenie. Bolo pre mňa veľkou čťou a potešením úzko spolupracovať uplynulého dva a pol roka so svojimi váženými kolegami a spoločne sa usilovať dosiahnuť tieto ciele. Naše spoločné úsilie vychádzalo z pevného presvedčenia, že každý člen a každá členka EHSV má jedinečné schopnosti, skúsenosti a poznatky a je spojivkom medzi podnikmi a občanmi v celej Európe a súčasne aj priamo prepojený/prepojená so svojou základňou doma. Preto sme sa snažili zaistiť všetkým členom a členkám EHSV čo najlepšie prostredie, podmienky a pomoc na rozvoj ich potenciálu a kreativity, aby sa ich príspevky mohli čo najlepšie využiť a spojiť v odborných, reprezentatívnych a vyvážených stanoviskách. Zameriavali sme sa na väčšie zviditeľnenie, štruktúrovanejšie dosledovanie a propagovanie našej práce po celej Európe – medzi inštitúciami EÚ a členských štátov, rozhodujúcimi predstaviteľmi a partnerskými organizáciami.

Som hrdá a teším sa, že sa nám spoločne podarilo toľko dosiahnuť. Spojili sme svoje sily a ako dobre zohraný a zladený tím sme usilovali zaistiť rovnaké príležitosti a podmienky pre každého člena a každú členku EHSV, aby mohli prispieť k spoločnému úspechu nášho výboru pri plnení jeho poslania. Prajem všetko dobré nasledujúcemu užšiemu predsedníctvu v novom funkčnom období!

Umelá inteligencia: Právne predpisy EÚ by mali stanoviť bezpečné hranice pre vysokorizikové aplikácie

Biometrické rozpoznávanie na účely dohľadu, sledovania a zisťovania emócií by nemalo mať miesto v európskom prístupe k umelej inteligencii zameranej na človeka, uvádza EHSV vo svojej [reakcii](#) na [bielu knihu o umelej inteligencii](#) Európskej komisie prijatej na svojom júlovom plenárnom zasadnutí.

Európska komisia navrhuje, aby sa aplikácia umelej inteligencie považovala za vysokorizikovú vtedy, ak sa používa v sektore s vysokým rizikom (zdravotníctvo, doprava, energetika a časti verejného sektora) a zároveň spôsobom, ktorý predstavuje vysoké riziko, a to až na niektoré výnimky, ktoré ešte treba stanoviť.

Iba ak sú splnené obe tieto podmienky, mali by sme hovoriť o vysokorizikovej umelej inteligencii, ktorá by patrila do rozsahu pôsobnosti osobitných nariadení a riadiacich štruktúr.

EHSV je presvedčený, že pri takomto vymedzení hrozí, že vzniknú potenciálne nebezpečné medzery v právnych predpisoch.

„Ako príklad si zoberte politickú reklamu na Facebooku“, argumentuje spravodajkyňa stanoviska Catelijne Muller. „Reklama je sektor s nízkym rizikom a funkciu agregácie správ na Facebooku možno považovať za sektor s nízkym rizikom. Počas predvolebných kampaní sme však videli, že šírenie fake news a deepfakes generovaných pomocou umelej inteligencie na Facebooku môže mať mnoho negatívnych účinkov a môže ovplyvniť to, ako ľudia hlasujú, pričom vylúčiť nemožno ani zásahy z mimoeurópskych krajín.

EHSV je presvedčený, že lepším riešením by bol zoznam spoločných charakteristík, ktoré by sa považovali za vysokorizikové bez ohľadu na sektor.

Podľa EHSV by sa malo zakázať aj biometrické rozpoznávanie na základe umelej inteligencie na vykonávanie dohľadu, sledovania, na hodnotenie alebo kategorizovanie ľudského správania alebo emócií. Dôvodom je najmä to, že nie je vôbec vedecky dokázané, že pocity človeka možno rozlíšiť na základe jeho biometrických údajov, zdôrazňuje Catelijne Muller.

EHSV tiež varuje pred nekontrolovaným šírením technológií na sledovanie a monitorovanie pohybu, ktoré sa dnes udomácňujú v našej spoločnosti oveľa rýchlejšie v snahe zabrániť šíreniu koronavírusu.

„Technológie a prístupy založené na umelej inteligencii, ktoré sa používajú v boji proti pandémie, by mali byť rovnako spoľahlivé, účinné, transparentné a vysvetliteľné ako akékoľvek iné technológie umelej inteligencie používané v akejkoľvek inej situácii,“ uviedla spravodajkyňa. „Mali by rešpektovať ľudské práva, etické zásady a právne predpisy. Mali by byť aj dobrovoľné, pretože či sa nám to páči alebo nie, mnohé technológie zavedené počas krízy tu zostanú s nami navždy“. (dm)

Stratégia EÚ pre rodovú rovnosť musí zastaviť negatívny dosah krízy COVID-19 na ženy

Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) vyzýva Európsku komisiu, aby rýchlo zaviedla svoju novú stratégiu pre rodovú rovnosť a zastavila negatívny dosah pandémie COVID-19 na ženy. Počas tejto krízy sa totiž ešte viac prehĺbili existujúce sociálne a hospodárske rozdiely medzi pohlaviami, vzrástlo násilie páchané na ženách a rozšírili sa rôzne formy ich diskriminácie.

„Pandémia COVID-19 vystavila ženy väčšiemu riziku násillia, chudoby a rôznych foriem diskriminácie a hospodárskej závislosti. Stratégia by sa mala bezodkladne zaviesť do praxe, aby ženy nemuseli ďalej znášať tieto následky pandémie,“ uviedla **Giulia Barbucci**, spravodajkyňa stanoviska EHSV o rodovej rovnosti, ktoré bolo prijaté na júlovom plenárnom zasadnutí.

EHSV vo svojom stanovisku vyslovil názor, že Komisia musí zabezpečiť, aby stratégia zohľadnila negatívne dôsledky krízy na rodovú rovnosť a aby sa rodové hľadisko stalo súčasťou všetkých opatrení členských štátov v oblasti obnovy.

Pomocná spravodajkyňa stanoviska **Indrė Vareikytė** zdôraznila, že aj médiá veľkou mierou prispievajú k vytváraniu a udržiavaniu stereotypov, ktoré vedú k predsudkom voči ženám a ďalšej nerovnosti.

Uviedla, že EHSV žiada, aby sa do nasledujúceho indexu rodovej rovnosti, ktorý vydáva Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (EIGE), začlenilo nové tematické zameranie – médiá a reklama. Médiá by mali prijať kódexy správania a ďalšie opatrenia, ktoré zamedzujú sexizmu a odbúravajú stereotypy. (II)

Dosiahnutie klimatickej neutrality bude vo veľkej miere závisieť od schopnosti EÚ zaangažovať svojich občanov

Dosiahnutie klimatickej neutrality bude vo veľkej miere závisieť od schopnosti EÚ zaangažovať svojich občanov. Riešenie klimatických a environmentálnych výziev sa stalo najvyššou prioritou EÚ. Či už ide o zmenu klímy alebo stav klimatickej

núdze, EÚ musí vykonať rozsiahle zmeny s cieľom podporiť hospodárstvo zamerané na dobré životné podmienky.

V snahe riešiť tieto výzvy a vykonať tieto zmeny Európska komisia schválila európsku zelenú dohodu a začala konzultáciu, aby získala názory na spôsoby zapojenia verejnosti do Európskeho klimatického paktu.

EHSV bol preto vyzvaný, aby poradil, ako stavať na existujúcich štruktúrach, ktorými sú napríklad dialógy a zhromaždenia občanov. Cieľom je dosiahnuť požadovanú spoločenskú angažovanosť v súvislosti s cieľmi udržateľného rozvoja, pretože od toho bude závisieť úspech všetkých opatrení v oblasti zmeny klímy.

„Pri vykonávaní klimatického paktu má Komisia významnú príležitosť a povinnosť vytvoriť inovačný prístup, ktorý bude odrážať, podporovať a inšpirovať opatrenia, ktoré v rámci občianskej spoločnosti, komunít, miest a regiónov už prebiehajú,“ uviedol spravodajca Dimitris Dimitriadis v stanovisku o Európskom klimatickom pakte.

Komisia okrem toho navrhuje začleniť nový cieľ do roku 2030 do právnych predpisov EÚ prostredníctvom nedávno navrhnutého [európskeho právneho predpisu v oblasti klímy](#), ktorý stanovuje právne záväzný cieľ nulovej bilancie emisií skleníkových plynov do roku 2050.

„Neexistuje vhodnejší čas na spoločné úsilie občianskej spoločnosti a vlády zaviazat' sa vykonávať klimatický predpis///právny predpis v oblasti klímy v rámci krokov smerujúcich k obnove po pandémie COVID-19. Pandémia nám všetkým pomohla uvedomiť si, že ak sa snažíme, dokážeme veci skutočne robiť úplne inak,“ zdôraznil spravodajca Jan Dirx v stanovisku o európskom klimatickom predpise. (mr)

EHSV tlaží na výmenu údajov pre digitálne a kolaboratívne hospodárstvo

EHSV vyzýva členské štáty EÚ, aby zintenzívnili svoju koordináciu na európskej a medzinárodnej úrovni v daňových veciach s ohľadom na digitálne a kolaboratívne hospodárstvo. Lepšia koordinácia daňových politík uplatňovaných na toto nové hospodárske odvetvie a navrhovanie nástrojov a pracovných riešení by mohli zlepšiť dodržiavanie daňových predpisov a zabezpečiť spravodlivú hospodársku súťaž a úplné využitie potenciálu tohto odvetvia.

EHSV víta doterajšiu spoluprácu Európskej komisie, členských štátov EÚ a OECD/G20 v tejto problematike a zároveň v stanovisku, ktoré prijal na svojom plenárnom zasadnutí 15. júla 2020, nabáda členské štáty, aby našli riešenia na úrovni EÚ, ak sa medzinárodná dohoda nedosiahne do konca roka 2020, ako bolo plánované, a nemožno ju očakávať ani v dohľadnej budúcnosti. Výbor navrhol jasné a harmonizované vykazovacie a oznamovacie povinnosti podnikov digitálneho a kolaboratívneho hospodárstva a funkčný a proporcionálny systém zberu a výmeny údajov na úrovni EÚ, ak sa uzavretie medzinárodnej dohody oneskorí.

Na plenárnom zasadnutí EHSV spravodajkyňa stanoviska Ester Vitale osobitne poukázala na naliehavú potrebu konať. „Zdaňovanie a daňové politiky sa musia prispôbovať neustálemu rozvoju kolaboratívneho hospodárstva. Medzinárodné, európske a národné inštitúcie musia účinne a včas riešiť problémy, ktoré tento rozvoj prináša. Riešenie by sa podľa možnosti malo nájsť na medzinárodnej alebo dokonca celosvetovej úrovni,“ uviedla pani Vitale a upresnila, že „súčasná daňová pravidlá a modely sa musia prispôbiť novému podnikateľskému prostrediu“. (mp)

EHSV podporuje vyhlásenie roka 2021 za Európsky rok železníc

V mobilite v EÚ by v budúcnosti mali železnice zohrávať poprednú úlohu a stať sa hlavným druhom dopravy. EHSV preto s radosťou podporuje návrh Európskej komisie, aby bol rok 2021 vyhlásený za Európsky rok železníc.

V stanovisku, ktoré pripravil Alberto Mazzola a bolo prijaté na júlovom plenárnom zasadnutí, výbor uvádza, že EÚ musí v súlade s cieľmi Európskej zelenej dohody na jednej strane viac investovať do železníc, a na druhej strane ich viac zviditeľniť začatím diskusie o službách cestujúcim vrátane cestujúcich s obmedzenou mobilitou, digitalizácii a environmentálnej udržateľnosti.

Vďaka Európskemu roku železníc v roku 2021 budú železnice predstavené ako jedinečný príklad inteligentnej mobility a inovatívny a bezpečný druh dopravy, pričom bude snaha osloviť širokú verejnosť a

hlavne mladých. V celej Európe sa budú organizovať projekty, diskusie, podujatia, výstavy a iniciatívy zamerané na občanov, podniky a rozličné orgány. Bude sa vysvetľovať, prečo je železničná doprava príťažlivým a udržateľným spôsobom ako cestovať po Európe, pričom sa bude zdôrazňovať celoeurópsky aspekt.

Počas svojho prejavu na plenárnom zasadnutí pán Mazzola zdôraznil, že táto iniciatíva by mala byť aj „príležitosťou na lepšiu komunikáciu, najmä s mladými Európanmi, o príťažlivosti kariéry na železnici prostredníctvom podpory spoločných iniciatív so sociálnymi partnermi, univerzitami, akademickou obcou vo všeobecnosti, ako aj s európskymi mládežníckymi organizáciami“. (mp)

EHSV poukazuje na kľúčovú úlohu obchodu pri podpore udržateľného hospodárskeho oživenia v dôsledku krízy spôsobenej pandémiou COVID-19.

Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) prijal na svojom plenárnom zasadnutí v júli [stanovisko](#) o poslednej výročnej správe Európskej komisie o vykonávaní dohôd o voľnom obchode za rok 2018. EHSV zdôrazňuje, že obchod bude zohrávať kľúčovú úlohu „pri podpore udržateľného hospodárskeho oživenia a umožnení podnikom znovu vybudovať a zreorganizovať svoje narušené hodnotové reťazce.“ Zároveň vyjadruje poľutovanie nad tým, že v správe o vykonávaní sa „takmer vôbec nespomína“ monitorovacia činnosť občianskej spoločnosti.

EHSV vo svojom stanovisku naliehavo vyzýva inštitúcie EÚ, aby zo súčasnej situácie vyvodili dôležité ponaučenia. Patrí medzi ne potreba obnovy odolnejších, diverzifikovanejších a zodpovednejších globálnych dodávateľských reťazcov s cieľom „plniť program udržateľného obchodu a investícií vo všetkých jeho rozmeroch.“ EHSV vyjadruje osobitne poľutovanie nad tým, že v správe „sa takmer vôbec nespomína“ práca domácich poradných skupín týkajúca sa monitorovania vplyvu obchodných dohôd a záväzkov v oblasti udržateľného rozvoja. EHSV žiada posilniť domáce poradné skupiny, „aby mohli úspešne plniť svoje úlohy v oblasti monitorovania“, a vyjadruje svoje obavy, „keďže v kapitolách o obchode a udržateľnom rozvoji v súčasnosti chýbajú záväzné nástroje presadzovania.“ (dgf)

Koronavírusová kríza: podľa EHSV by podniky v EÚ mali prehodnotiť svoje podnikateľské modely

V Európe aj na celom svete potrebujeme zmeniť svoj spôsob podnikania, ale dlhodobé ciele EÚ v oblasti udržateľného hospodárskeho rastu by napriek koronavírusovej kríze mali zostať piliermi našej budúcnosti. Výbor vo svojom stanovisku na tému *Posilnenie udržateľného hospodárskeho*

rastu v celej EÚ, ktoré vypracoval **Philip von Brockdorff** a bolo prijaté na júlovom plenárnom zasadnutí, zdôrazňuje, že kríza je príležitosťou na prehodnotenie a zlepšenie spôsobu, akým podniky v EÚ podnikajú. Kríza nesmie byť ospravedlnením na upustenie od cieľov vytýčených v Európskej zelenej dohode, stratégii udržateľného rastu do roku 2020 a Európskom pilieri sociálnych práv.

Počas plenárnej diskusie pán **von Brockdorff** uviedol, že „hospodárske problémy spôsobené koronavírusovou krízou naznačujú potrebu nevyhnutnej zmeny spôsobu fungovania podnikov v EÚ aj vo svete. Ukázalo sa, že dodávateľské reťazce sú zraniteľné a musia sa zabezpečiť. Prevádzkovatelia v EÚ musia prehodnotiť stratégie vo svojich dodávateľských reťazcoch a zamerať sa na ich diverzifikáciu a preskupenie naprieč odvetvami. Je potrebná aj určitá odvetvová deglobalizácia, aspoň tých podnikov v EÚ, ktoré vyrábajú základný tovar. Tie by mali zvážiť presun svojich výrobných závodov naspäť do Európy“.

Aby sa v najbližších rokoch stal udržateľný rast realitou, musíme opäť naštartovať európske hospodárstvo, no nezabudnúť pritom na piliere environmentálnej udržateľnosti: rast produktivity, spravodlivosť, sociálny pokrok a makroekonomickú stabilitu.

Európska únia musí v svetovom obchode zohrávať výraznejšiu úlohu. Pre podniky v EÚ a ich podnikateľské vyhliadky to má kľúčový význam. Pre globálne spoločnosti pôsobiace na svetovom trhu sú rovnaké podmienky nevyhnutné v mnohých ďalších oblastiach, ako sú medzinárodné pracovné normy, spravodlivá hospodárska súťaž a plnenie klimatických cieľov. (mp)

Neustále zmeny ohrozujú dokončenie transeurópskej dopravnej siete

Neustále zmeny domácich politických priorít jednotlivých členských štátov EÚ sú zásadnou prekážkou včasnej realizácie projektov transeurópskej dopravnej siete (TEN-T), čo vyvoláva pochybnosti o tom, či bude základnú sieť možné dokončiť do roku 2030. Upozorňuje sa na to v

informačnej správe **Alberta Mazzola** s názvom *Hodnotenie usmernení pre transeurópsku dopravnú sieť (TEN-T) na roky 2013 - 2020*, ktorá bola prijatá na júlovom plenárnom zasadnutí EHSV.

Medzi hlavné prekážky dokončenia projektu TEN-T nepatria iba zmeny národných politických priorít, ktoré vplývajú hlavne na projekty s cezhraničným významom, ale aj odpor občanov a iných zainteresovaných strán. Poukazuje to na významné sociálne a ekonomické problémy súvisiace s politikou TEN-T, takže sa musíme zaoberať potrebami občianskej spoločnosti, lebo iba vďaka včasnému zapojeniu a konzultáciám s jej organizáciami sa môžu urobiť ďalšie opatrenia a odstrániť prekážky realizácie projektov.

Počas diskusie v pléne **pán Mazzola** uviedol, že „rovnako ako akcionári, aj členovia výboru majú pochybnosti, či bude základnú sieť možné dokončiť do roku 2030, ale považujú tento cieľ za dôležitý, aby členské štáty boli motivované vyvinúť väčšie úsilie, a veria, že by dovtedy mohlo byť dokončených niekoľko veľkých cezhraničných projektov. Účasť občianskej spoločnosti a monitorovanie koridoru a prípravy projektov majú zásadný význam, pokiaľ ide o ich realizáciu najvhodnejším spôsobom. Pomerne dobre sa napreduje s tými projektmi, pri ktorých sa to zabezpečilo už v ranom štádiu a ľudia boli dostatočne informovaní. Pri iných projektoch dochádza k veľkému odporu časti obyvateľstva.“ (mp)

Globálne otepľovanie: EHSV žiada nové daňové opatrenia na zníženie emisií CO

Nové dane a ďalšie opatrenia na zníženie emisií CO₂ pomôžu, ale nebudú stačiť: globálne otepľovanie bude pravdepodobne pokračovať, kým sa doterajšie emisie tohto plynu neodstránia z atmosféry. V stanovisku, ktoré pripravil **Krister Andersson** a bolo prijaté na júlovom plenárnom zasadnutí, výbor zdôrazňuje, že je potrebný nový systém. V ňom sa budú emisie CO₂ zdaňovať, aby sa im zabránilo, ale zároveň bude možné odstraňovať, ukladať a ďalej využívať látky z emisií, ktoré sa už dostali do

atmosféry.

Vo svojom komentári počas plenárneho zasadnutia **pán Andersson** uviedol, že „na dosiahnutie európskych cieľov klimatickej neutrality je dôležité využívať zdaňovanie, ale potrebné sú aj ďalšie nástroje. Účinné by bolo, keby sme boli schopní znížiť emisie CO₂, ale zároveň ho aj odstrániť z atmosféry. Žiadame preto symetrický zdaňovací prístup založený na tejto stratégii: príjmy z daní z CO₂ by sa mohli použiť na zapltenie činností, ktorými sa tento plyn odstraňuje z atmosféry“.

EHSV odporúča rozvíjať účelovými investíciami na úrovni EÚ a členských štátov aj technológie zachytávania a ukladania oxidu uhličitého (CCS) a zachytávania a využívania oxidu uhličitého (CCU). Tieto opatrenia by boli ďalším krokom k zníženiu vplyvu emisií CO₂, a tým aj k dosiahnutiu cieľov udržateľného rozvoja presadzovaných OSN a cieľov Parížskej dohody o zmene klímy. (mp)

EHSV tvrdí, že globalizácia bez regulácie vedie k väčšej nerovnosti.

Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) vo svojom stanovisku, ktoré iniciovali Georgi Stoev a Thomas Student a ktoré výbor prijal na svojom plenárnom zasadnutí v júli, uvádza, že v rámci celosvetovej regulačnej spolupráce by mala byť

prioritná podpora konkurencieschopnosti, inovácie a tvorby pracovných miest, a to prostredníctvom obnoveného multilaterálneho systému obchodovania.

Narušenia, akým je koronavírus (COVID-19), predstavujú hrozbu, ktorá môže zastaviť svetovú ekonomiku aj spoločenský život. Dôsledkom je okrem iného recesia v USA, EÚ, Japonsku a iných regiónoch sveta, extrémne pomalý rast v Číne a obrovské straty z hľadiska produkcie. Vlády musia ekonomické škody vykompenzovať fiškálnou a menovou politikou a vyrovnáť sa s očakávanými zmenami hospodárskych modelov.

„Priemyselný rozvoj v Európe sa nesmie stať obeťou nespravodlivého hospodárskeho, sociálneho a environmentálneho dumpingu. Mohlo by to predstavovať skutočnú hrozbu pre európske sociálne modely,“ uviedol spravodajca stanoviska **Georgi Stoev**. „Máme obavy z nedávnej negativity voči medzinárodnému obchodu a globalizácii, ako aj z nárastu populistických hnutí. Protekcionizmus a nacionalizmus nedokážu poskytnúť primerané odpovede na hospodárske a sociálne problémy“, dodal na záver.

Pomocný spravodajca **Thomas Student** podotkol, že „Európa naliehavo potrebuje nový projekt vnútornej integrácie, spoločnú hospodársku, sociálnu (vrátane koordinácie v oblasti verejného zdravia), fiškálnu, energetickú a environmentálnu stratégiu a koherentnú obchodnú politiku.“ EHSV sa domnieva, že zelená dohoda by mala integrovať novú priemyselnú stratégiu a obchodnú politiku spolu s hospodárskou a regulačnou politikou a politikou hospodárskej súťaže do komplexného úsilia s cieľom pomôcť životnému prostrediu tak, aby to neohrozilo jednotný trh, európske podniky a pracovné miesta, a mala by stanoviť vysoké environmentálne ciele pre priemysel ako celok. (ks)

AKTUALITY SKUPÍN

[EHSV požaduje zlepšenie ochranných doložiek pre poľnohospodárstvo v obchodných dohodách](#)

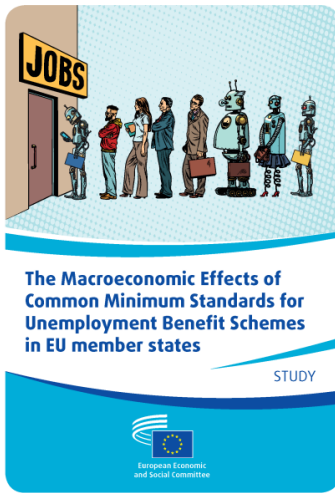
Skupina Zamestnávateľa v EHSV

Na júlovom plenárnom zasadnutí bolo prijaté stanovisko z vlastnej iniciatívy o zavedení ochranných opatrení pre poľnohospodárske produkty v obchodných dohodách EÚ.

K jeho prijatiu došlo tesne pred tým, ako Európska komisia spustila revíziu európskej obchodnej politiky. EHSV v stanovisku vyzdvihol geostrategický význam výroby potravín a nevyhnutnosť chrániť výrobné kapacity každej krajiny presadzovaním vhodných poľnohospodárskych a obchodných politík a tiež tým, že sa zabezpečí, aby organizovaný medzinárodný obchod dokázal čeliť náhlym výkyvom v produkcii, ako aj trvalým nedostatočným kapacitám určitých zemepisných oblastí.

Spravodajca **Arnold Puech d'Alissac**, člen skupiny Zamestnávateľa v EHSV, uviedol: „Vývoj informačných technológií dnes umožňuje zaviesť omnoho účinnejšie opatrenia. Dokážu byť rýchle, automatické, primerané a komplexné, aby splnili svoju úlohu chrániť všetky články reťazca od producentov až po spotrebiteľov.“

„Navyše,“ ako zdôraznil, „je to zároveň príležitosť dosiahnuť uznanie koncepcie udržateľnosti v obchodných rokovaniach, aby sa pred európskymi výrobkami neuprednostňovali dovezené výrobky za nízke ceny, avšak vyrobené v nedostatočne udržateľných podmienkach. V čase presadzovania zelenej dohody je nevyhnutné zaistiť súlad medzi environmentálnou, poľnohospodárskou a obchodnou politikou.“

Ako by zareagovala ekonomika, keby sme v Európe zaručili spoločné minimálne normy poistenia v nezamestnanosti?

Skupina Pracovníci v EHSV

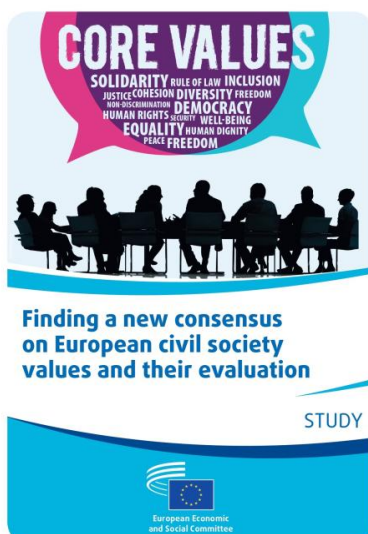
Súčasná pandémia koronavírusu zmenila prichádzajúcu krízu na globálnu hospodársku recesiu, pričom HDP zaznamenalo najväčší pokles za uplynulých sto rokov a milióny ľudí boli odkázané na rôzne systémy poistenia v nezamestnanosti alebo práce na čiastočný úväzok. Napriek tomu, že naše sociálne systémy do veľkej miery pomohli zmierniť dosah krízy, vo všeobecnosti sú na podobné situácie rovnako nepripravené, ako boli naše zdravotnícke systémy nepripravené na pandémiu, keďže ich

vážne oslabili úsporné opatrenia zavádzané od krízy v roku 2008.

Navyše opatrenia na ochranu pracovníkov a ich pracovných miest nie sú všade rovnaké a tradičné systémy sociálnej ochrany sa väčšinou nevzťahujú na pracovníkov s neistými pracovnými zmluvami, ako sú napríklad tí, ktorí majú zmluvu o poskytovaní služieb alebo iné zmluvy na nové formy práce.

Systém dávok v nezamestnanosti je veľmi fragmentovaný a vyznačuje sa odlišnosťami nielen v jednotlivých krajinách, ale aj medzi nimi: existujú obrovské rozdiely v dĺžke trvania a oprávnenosti dávok, ako aj pokiaľ ide o ich výšku – podiel z doterajšej mzdy. V štúdiu, ktorú dala vypracovať skupina Pracovníci sa analyzuje, ako by ekonomika EÚ ako celok a hospodárstva jednotlivých krajín zareagovali, keby mali systémy poistenia v nezamestnanosti spoločnú minimálnu úroveň z hľadiska oprávnenosti, dĺžky trvania a výšky, aby sa pracovníkom v Európe zabezpečili spoločné minimálne normy. Táto hypotéza sa v štúdiu testuje pomocou makroekonomického modelovania, a to vzhľadom na krízu z roku 2008, celý rozpočtový cyklus a, čo je dnes relevantnejšie, ekonomický pokles v dôsledku pandémie.

Výsledky jasne ukazujú, že dosah na ekonomiku by bol pozitívny, a dokonca ešte lepší, keby sa pri tom využili aj iné sociálne politiky, zabezpečila ochrana pracovných miest a zabránilo ďalšej hospodárskej recesii. Úplné znenie štúdie a podrobnosti nájdete na tomto [odkaze](#).

– nová štúdia vypracovaná na podnet skupiny EHSV Rozmanitá Európa

Skupina Rozmanitá Európa v EHSV

Majú organizácie občianskej spoločnosti vo Francúzsku, Nemecku, Taliansku, Grécku a Poľsku rovnaké chápanie hodnôt demokracie, právneho štátu a solidarity?

Na túto otázku sa pokúša nájsť odpoveď štúdia o hľadaní nového konsenzu o hodnotách európskej občianskej spoločnosti a ich posudzovaní, ktorú na žiadosť skupiny Rozmanitá Európa vypracovala pre EHSV organizácia European Policy Centre (EPC).

Výsledky ukazujú, že organizácie občianskej spoločnosti v uvedených krajinách definujú tieto hodnoty podobne, hoci solidaritu si vykladajú odlišnejšie než demokraciu a právny štát.

Štúdia takisto ukázala, že organizácie občianskej spoločnosti uznávajú rozhodujúcu úlohu občianskej spoločnosti pri presadzovaní týchto hodnôt. V praxi však pri tom narážajú na rôzne problémy spojené najmä s obmedzeným prístupom k financovaniu, technologickými zmenami a generačnou výmenou a predovšetkým s nepriaznivým politickým prostredím. Vláda a občianska spoločnosť sa vo všetkých krajinách štúdie dostávajú častejšie do konfliktu, v ich vzťahoch prevažuje politika a chýba ochota dohodnúť sa. Organizácie občianskej spoločnosti na juhu a východe Európy vidia svoju situáciu, ponímanie hodnôt a budúce vyhliadky menej pozitívne než organizácie na západe.

Aby mohli organizácie občianskej spoločnosti ďalej brániť hodnoty Európskej únie, na to bude podľa štúdie v budúcnosti potrebná väčšia spolupráca a inovatívnosť, tak zo strany občianskej spoločnosti, ako aj zo strany vlád na všetkých úrovniach.

Predseda skupiny Rozmanitá Európa **Arno Metzler** spolu s hlavnou politickou analytičkou EPC **Corinou Stratulat** a politickým analytikom EPC **Paulom Butcherom**, obaja z autorského kolektívu štúdie, predstavili štúdiu 2. septembra na online podujatí pre tlač.

Viac informácií o návrhoch a odporúčaní organizácií občianskej spoločnosti a výskumného tímu obsiahnutých v štúdiu nájdete na webovej stránke EHSV. Štúdia a jej zhrnutie, ako aj tlačová správa na túto tému sú k dispozícii na internete.

Redakčná rada

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Do tohto ?ísla prispeli

Daniela Marangoni (dm)
David Gippini Fournier (dgf)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katharina Radler (kr)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Margarita Gavanis (mg)

Celková koordinácia

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Adresa

Európsky hospodársky a sociálny výbor
Budova Jacques Delors, 99 Rue Belliard, 1040
Brusel, Belgicko
Tel.: (+32 2) 5469476
E-mail: eescinfo@eesc.europa.eu

EHSV info vychádza deväťkrát do roka pri príležitosti plenárneho zasadnutia výboru. EHSV info je k dispozícii v 23 jazykoch.

EHSV info nie je oficiálny vestník prác výboru, tieto sú oficiálne uverejňované v Úradnom vestníku Európskej únie a iných publikáciách výboru.

Reprodukcia je dovoljena z navedbo vira (EESO info) in pod pogojem, da se povezava pošlje uredniku.

09/2020